

الگوی مناسب مکان‌گزینی مراکز خدمات شهری

- اکبر پرهیزکار
- عضو هیأت علمی دانشگاه تربیت مدرس
- دکتر حسین شکویی
- استاد بخش علوم جغرافیایی و سنجش از دور
- دانشگاه تربیت مدرس

چکیده

مکان‌گزینی بهینه مراکز خدمات شهری، در برنامه‌ریزی شهری، از اهمیت زیادی برخوردار است و برنامه‌ریزان شهری با تخصیص زمین به کاربریهای مورد نیاز در شهرها و مکان‌گزینی بهینه آنها در کالبد شهر، کمک مؤثری به تأمین رفاه و آسایش شهرنشینان کرده، از رفت و آمدهای مکرر و اضافی جلوگیری می‌کنند و در نهایت، امکانات زیست محیطی سالم را در شهرها فراهم سازند.

در این پژوهش، در رابطه با الگوی مناسب مکان‌گزینی مراکز خدمات شهری، با مطالعه و بررسی در مدل‌های مکان‌گزینی، بویژه مدل‌های لاری، جاذبه و مدل ریاضی فاصله و توانمندیها و قابلیت‌های سیستم اطلاعات جغرافیایی مورد تحقیق قرار گرفته با استفاده از آمار و اطلاعات و نقشه^۱ شهر تبریز، سطح شهر به ۳۳ حوزه اجتماعی تقسیم شده و سیستم پایگاه اطلاعاتی (DBS) در محیط ARC/INFO شکل گرفته و وضع موجود مراکز خدمات شهری و چگونگی توزیع فضایی آنها تحلیل شده‌است. نتیجه اینکه، علاوه بر کمبود در

تعداد مراکز، مکان‌گزینی آنها در سطح شهر نیز بهینه نیست. آنگاه به عنوان نمونه، به مکان‌گزینی ایستگاههای آتش‌نشانی در تبریز اقدام شد. با در نظر گرفتن جمعیت، وسعت، توپوگرافی، شبکه ارتباطی و سطح کاربریها در شهر، تعداد ایستگاههای مورد نیاز معین شد و با استفاده از مدل مربع فاصله اقلیدسی و امکانات و قابلیت‌های سیستم اطلاعات جغرافیایی، مکان ایستگاهها تعیین شد و نتایج بررسیها نشان داد که کاربرد توأم مدل ریاضی فاصله و توانمندیها و قابلیت‌های GIS شهری، الگوی مناسب برای مکان‌گزینی مراکز خدمات شهری است.

مقدمه:

امروزه جمعیت‌پذیری شهرها به همراه مسائل اجتماعی - اقتصادی آنها، شکل کاملاً تازه‌ای از شهر، شهرنشینی و شهرگرایی به وجود آورده است که با آنچه در نیمه اول قرن بیستم در شهرها دیده می‌شد، تفاوت بسیاری دارد. از این رو، در بررسیهای جغرافیایی از ایدئولوژی حاکم بر شهرها، تحلیل تصمیمات حکومتی در مورد خلق فضای فیزیکی و اجتماعی شهرها، وابستگی به اقتصاد جهانی برای بررسی مسائل مهم شهرهای جهان سوم، عدالت اجتماعی، کیفیت دسترسی مردم شهرها به نیازهای اساسی، «مکان‌گزینی» همه سازمانها و تأسیسات شهری مانند کارخانه‌ها، پارکها، بیمارستانها، مناطق مسکونی، تجاری و صنعتی، مناطق فرهنگی، فرودگاهها، ترمینالهای مسافری، مدارس، درمانگاهها و مناطق گذران اوقات فراغت، حوزه‌های اجتماعی، علل دو قطبی شدن شهرهای جهان سوم و از دهها موضوع شهری با توجه به فضاهای شهری سخن به میان می‌آید.

برای تأمین عدالت اجتماعی و دسترسی مردم به نیازهای اساسی خود، مکان‌گزینی بهینه کاربریهای مختلف در شهر اهمیت ویژه‌ای دارد.

یکی از وظایف اساسی و مهم برنامه‌ریزان شهری و ناحیه‌ای، تخصیص زمین به کاربریهای گوناگون شهری با توجه به نقش و کارکرد شهر، اقتصاد شهری و همچنین تأثیر و تأثر متقابل کاربریها با همدیگر است. این قسمت از کار، جنبه کمی موضوع است. آنچه از

اهمیت دو چندان برخوردار است، جنبه کیفی قضیه، یعنی توزیع و استقرار متناسب کاربریها در سطح فیزیکی شهر است - مکان گزینی بهینه کاربریها - تا با کارکرد مناسب آنها، شهرنشینان برای برخورداری از خدمات و امکانات ارائه شده در نقاط مختلف شهر، نیاز به رفت و آمدهای اضافی و مضاعف نداشته باشند و بدین ترتیب، ضمن کاسته شدن از آلودگیهای محیطی و کمک به ایجاد فضای سالم شهری و محیط زیست قابل قبول، زندگی آرام و راحتی برای شهرنشینان فراهم شود.

با توجه به اهمیت مکان گزینیها، در این پژوهش، در مورد الگوی مناسب مکان گزینی مراکز خدمات شهری - بیمارستانها، مدارس، درمانگاهها، فروشگاههای زنجیره‌ای، ایستگاههای آتش نشانی، کتابخانه‌های عمومی، بوستانها (پارکها)، مراکز پلیس و ... - در شهرها، تحقیق شده است که فرضیات تحقیق عبارتند از:

۱. مکان گزینی مراکز خدمات شهری در سطح شهر تبریز، در وضع موجود بهینه نیست.

۲. توانایی سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS)^۱ در مکان گزینی مراکز خدمات شهری از مدلهای جاذبه و لاری و مدل ریاضی فاصله، بیشتر است.

۳. سیستم اطلاعات جغرافیایی با توجه به دخالت متغیرهای مختلف در برنامه‌ریزی شهری و عملکرد سیستمی آن، سیستم مطلوبی برای مکان گزینی مراکز خدمات شهری در تبریز است.

ابتدا موضوع مورد نظر در منابع موجود بحث و بررسی شد و آنگاه برای آزمون فرضیه‌ها، بحث روی مدلهای لاری و جاذبه، مدل ریاضی فاصله و توانمندیهای سیستم اطلاعات جغرافیایی متمرکز گردید. از بررسیها چنین به دست آمد که مدلهای لاری و جاذبه، برای تخصیص کاربریها و فعالیتها به نواحی مختلف شهر و ناحیه برحسب الگوهای کوناگون، و بررسی چگونگی توزیع فضایی زمین و فعالیتها در نواحی به کار می‌روند. (۱۹۸۷، ۱۶)؛ در نتیجه، نمی‌توان از آنها بکنهایی در مکان‌گزینی مراکز خدمات شهری استفاده کرد، بلکه آنها برای بررسی آثار و نفوذ یک کارکرد واقع در یک ناحیه در دیگر با توجه به فاصله موجود بین آنها و چگونگی دسترسی به خدمات مورد نظر، به کار می‌روند و همکنشی بین نواحی را نیز بررسی می‌کنند.

1. Geographic Information Systems
2. Squared Euclidean Distance Model

از سوی دیگر، در مدل مربع فاصله اقلیدسی^۲، یعنی:

$$F \left[(x_1, y_1), \dots, (x_n, y_n) \right] = \sum_{i < j < k \leq n} V_{ijk} \left[(x_j - x_k)^2 + (y_j - y_k)^2 \right] + \sum_{j=1}^n \sum_{i=1}^m W_{ji} \left[(x_j - a_i)^2 + (y_j - b_i)^2 \right] \quad (۱)$$

که در آن a_i ، b_i مختصات مرکز ثقل ناحیه i و x_j ، y_j مختصات ایستگاه آتش‌نشانی هستند و n تعداد ایستگاهها و m تعداد ناحیه‌هاست) می‌توان با استفاده از بهینه‌یابی و کمینه کردن هزینه‌های کل، مختصات ایستگاهها را تعیین کرد (۱۱، ۱۸). بنابراین، مدل مربع فاصله اقلیدسی به عنوان مدل مناسب برای مکان‌یابی ایستگاهها انتخاب شد. در فرایند مکان‌یابی، مراحل تصمیم‌بندی ترتیب است: انتخاب ناحیه مکان استقرار، بعد انتخاب محلی در آن ناحیه و در نهایت، انتخاب نقطه خاص در داخل آن محل. (۹) در استفاده از مدل ریاضی، پاسخی منحصر به فرد برای مراکز خدمات، از جمله ایستگاههای آتش‌نشانی، به دست می‌آید. با توجه به کاربریهای مختلف در شهر، امکان تعدیل در نقاط به دست آمده بسیار زیاد است و از طریق رسم خطوط تراز (منحنیهایی هم‌ارزش) مسأله را حل می‌کنند. از طرف دیگر، با توجه به عملکرد سیستمی شهر، متغیرهای کیفی - اجتماعی، اقتصادی و کالبدی - بسیاری در تصمیمات مکان‌گزینی دخالت دارد که گاهی منظور کردن آنها در مدلها امکان ندارد و در حالاتی نیز مدل بسیار پیچیده شده، حل آن زمان زیادی را طلب می‌کند و اغلب برای حل مدل، بالاجبار باید آن را به مدلهای ساده تجزیه، و آنگاه حل کرد. (۹، ۱۱)

از مطالعات و بررسیهایی که درباره سیستم اطلاعات جغرافیایی به عمل آمد مشخص شد که این سیستم توانمندیها و قابلیت‌های فوق‌العاده‌ای در جمع‌آوری، ذخیره‌سازی، بازیابی، آشکارسازی، ادغام، تحلیل، مدلسازی و نمایش داده‌های جغرافیایی دارد و از آن می‌توان در مکان‌گزینی مراکز خدمات شهری با دخالت دادن متغیرهای کمی و کیفی زیادی استفاده کرد و در صورت لزوم، تعدیلهای لازم را در مکانهای به دست آمده انجام داد و نقایص مترتب بر مدلها را تا حدود زیادی برطرف کرد و GIS را به عنوان یک سیستم پشتیبانی قوی در برنامه‌ریزی و مدیریت شهری به کار برد. (۱۳، ۱۲، ۱۵، ۱۴، ۶، ۱۷)

در تحقیق حاضر، از مدل مربع فاصله اقلیدسی توأم با امکانات سیستم اطلاعات جغرافیایی برای مکان‌گزینی ایستگاههای آتش‌نشانی استفاده شد و ضمن دستیابی به اهداف تحقیق، فرضیاتی به اثبات رسید که در قسمتهای بعدی به اختصار شرح داده می‌شود.

سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS)

بعد از دهه ۱۹۵۰، با پیشرفت سریع فن‌آوری فضایی، امکان تهیه تصاویر دوره‌ای و مقطعی از نقاط مختلف دنیا برای مقاصد گوناگون فراهم آمد و پیشرفتهای به دست آمده در علوم رایانه‌ای، سیستمهای اطلاعاتی و جمع‌آوری اطلاعات به روش رقومی، امکان استفاده از حجم وسیع اطلاعات برای مدیران و تصمیم‌گیرندگان به وجود آمد. در دهه ۱۹۷۰، فکر استفاده از اطلاعات و داده‌های متنوع و گوناگون و گرفتن پاسخ برای سؤالیهای مختلف با شرایط متعدد مورد نظر، متفکران را به سمت طراحی سیستمهای رایانه‌ای مطلوب هدایت کرد که حاصل این تلاشها، ایجاد فن‌آوری GIS بوده است.

تعاریف مختلفی از GIS عرضه شده که در این مقاله، به ذکر چند نمونه از آنها بسنده می‌شود.

۱. سیستم اطلاعات جغرافیایی یک پایگاه اطلاعاتی رایانه‌ای تخصصی و ویژه، حاوی مختصات جغرافیایی و شناسنامه مکانی اطلاعات مربوط است (۱۰) که برای دریافت، ذخیره‌سازی، ساخت و پرداخت اطلاعات و ارائه نتایج آنها به صور متفاوت نقشه، نمودار و جدول، طراحی شده است.

۲. سیستم اطلاعات جغرافیایی مجموعه‌ای است سازمان یافته از سخت‌افزارها، نرم‌افزارها، اطلاعات جغرافیایی و افراد متخصصی که به منظور کسب، ذخیره، بهنگام‌سازی، پردازش، تحلیل و ارائه کلیه اشکال اطلاعات جغرافیایی طراحی و ایجاد شده است. (۵)

۳. سیستم اطلاعات جغرافیایی سیستمی رایانه‌ای است برای جمع‌آوری، ذخیره‌سازی، کنترل، بازیابی، ادغام، پردازش، تحلیل، مدلسازی و نمایش داده‌های جغرافیایی به صور گوناگون. (۴)

اجزای تشکیل دهنده یک سیستم اطلاعات جغرافیایی:

سیستم اطلاعات جغرافیایی دارای سه جزء یا واحد اصلی است:

سخت‌افزار، نرم‌افزار و اطلاعات سازمان یافته (۱۰،۶) که می‌توان به آنها دو جزء فرعی افراد متخصص و روش کار را نیز اضافه کرد. (۵)

جامعه آماری

جامعه آماری مورد مطالعه، شهر تبریز است. تبریز ۱۱۶۶۴۰۲ نفر جمعیت (۳) و حدود ۱۴ هزار مکتار وسعت دارد. (۲۰)

براساس نظریه شوکی^۳ و ام. ویلیامز^۴ که سه شاخص عمده:

منزلت اجتماعی، درجه شهرنشینی و جدایی‌گزینی را برای شناخت

حوزه‌های اجتماعی پیشنهاد کرده است، (۲) شهر تبریز به ۲۲ حوزه

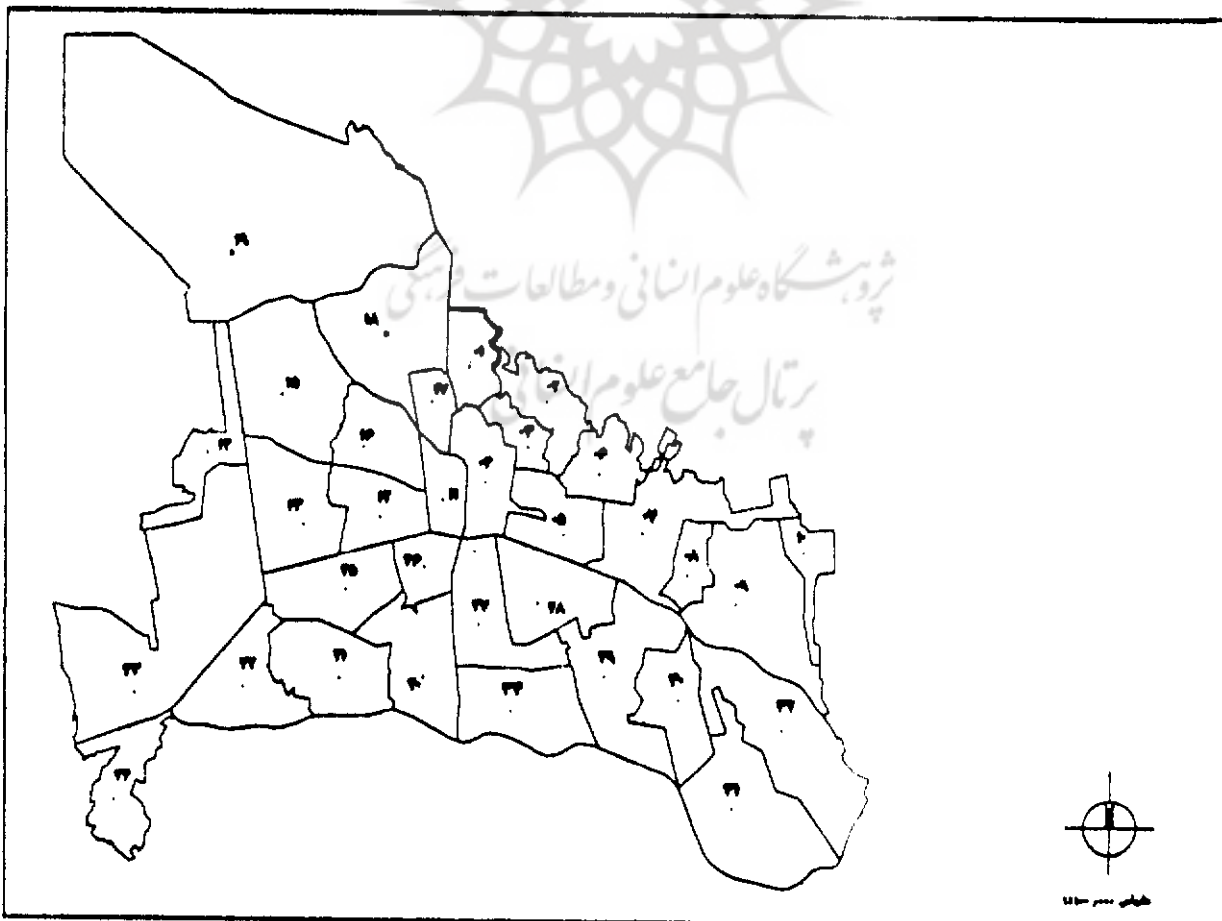
اجتماعی تقسیم شده است. نقشه ۱ و جدول ۱ داده‌های اجتماعی،

اقتصادی و کالبدی حوزه‌ها را نشان می‌دهد.

3. E. Shevky.

4. M. Williams.

نقشه ۱ محدوده حوزه‌های
اجتماعی شهر تبریز

نمونه مورد مطالعه

با توجه به عنوان و هدف پژوهش که ارائه الگوی مناسب برای مکان‌گزینی مراکز خدمات شهری است، مکان‌گزینی محل ایستگاههای آتش‌نشانی تبریز به عنوان نمونه‌ای از مکان‌گزینی خدمات شهری انتخاب شده است. در این بررسیها، از کلیه آمار و اطلاعات مربوط به آتش‌سوزیها در تبریز در یک دوره پانزده ساله (۱۳۶۰ - ۱۳۷۴) استفاده شده است. شایان ذکر است که در کنار این آمار و اطلاعات، آمار و اطلاعات مربوط به آتش‌سوزیها در شهر تبریز از ۱۳۳۵ تا ۱۳۶۰ نیز مدنظر قرار گرفته و همچنین از آمار آتش‌سوزیهای کل کشور در سال ۱۳۷۱ و آمار و اطلاعات سازمان آتش‌نشانی تهران بزرگ بهره گرفته‌ایم.

ایجاد سیستم پایگاه اطلاعات^۵ (DBS)

نقشه^۱ بروز شده تبریز در سال ۱۳۷۲ به عنوان نقشه مبنا برای تهیه پایگاه اطلاعات انتخاب شده به منظور تشکیل پایگاه اطلاعاتی، در ابتدا نوع عوارض هر کدام از اطلاعات مورد نظر تبیین شد و براساس نقشه‌های انتخابی، مراکز خدمات عمومی، نظیر مطب پزشکان و درمانگاهها، داروخانه‌ها، بیمارستانها، حمامها و مراکز بهزیستی، مدارس ابتدایی، راهنمایی و متوسطه و محل ایستگاههای آتش‌نشانی، به عنوان عوارض نقطه‌ای، نقشه شبکه ارتباطی و رودخانه‌های تبریز به عنوان عوارض خطی و همچنین نقشه حوزه‌های اجتماعی تبریز به عنوان عوارض چند ضلعی تعیین گردیدند. با سازماندهی داده‌ها براساس نوع عوارض، پایگاه اطلاعاتی به صورت قابل درک برای رایانه، در محیط ARC/INFO تشکیل یافت و داده‌های جدول ۱، به عنوان داده‌های توصیفی (غیر مکانی)^۶ وارد رایانه شد.

انتخاب نقاط کنترل

برای وارد کردن اطلاعات فضایی نقشه‌ها، ابتدا موقعیت شش نقطه کنترل زمینی با توجه به پراکنش آنها بر روی نقشه^۱ شناسایی، و به عنوان نقاط کنترل تعیین شدند. مختصات نقاط کنترل زمینی با استفاده از مختصات نقاط کنترل سازمان نقشه‌برداری در شهر تبریز

- 5. Data base system
- 6. Attribute (non-spatial)

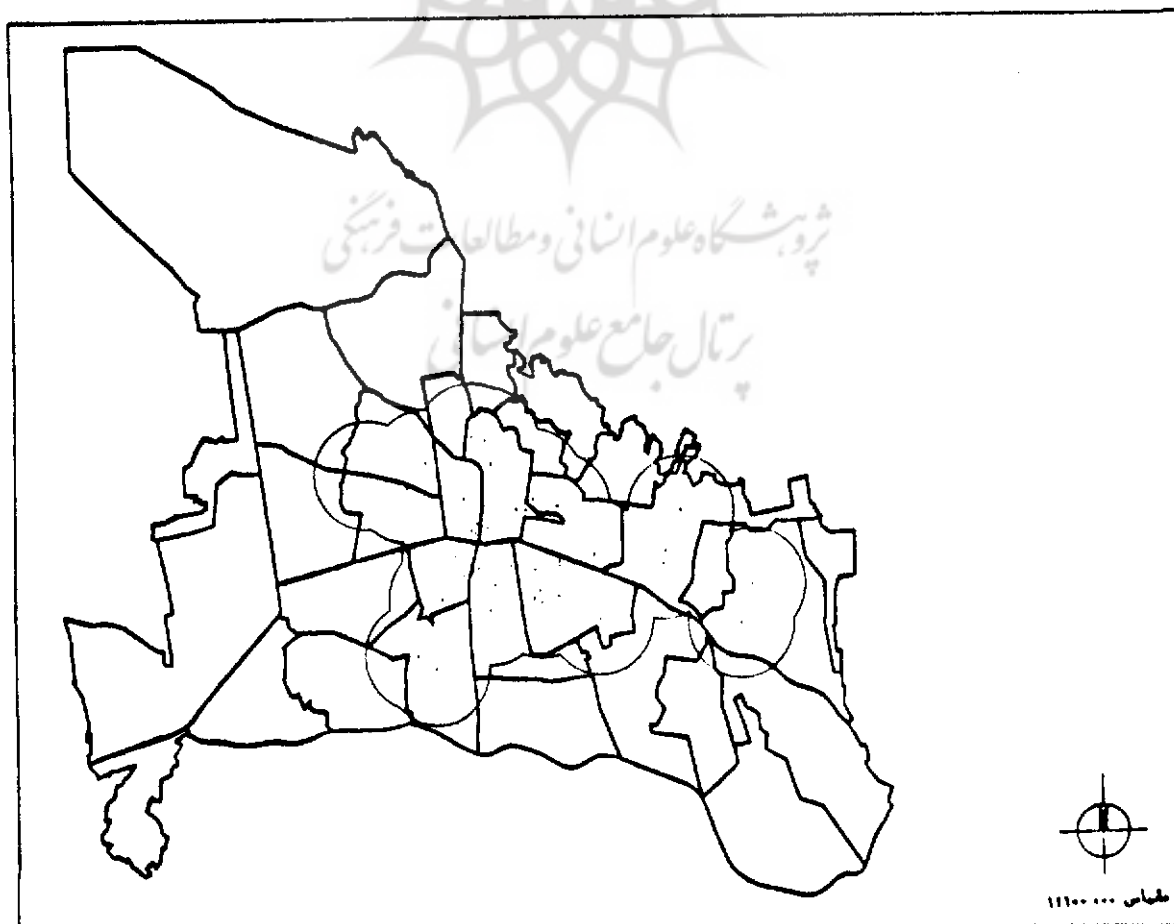

که از طریق GPS^۷ تعیین شده بود، معین گردید. هدف از به کارگیری این نقاط، تبدیل مختصات دستگاہی به مختصات زمینی و همچنین هم‌مختصات کردن لایه‌های اطلاعاتی بوده است.

تعیین تعداد ایستگاههای آتش نشانی در شهر تبریز
با لایه‌های تشکیل شده در پایگاه اطلاعاتی و داده‌های توصیفی موجود، با استفاده از امکانات تحلیلی سیستم اطلاعات جغرافیایی، چگونگی توزیع فضایی خدمات در سطح شهر تبریز تحلیل شد و فرضیه ۱ به اثبات رسید. به عنوان مثال، نقشه ۲ چگونگی توزیع فضایی دبیرستانها را در سطح شهر با شعاع عملکردی آنها (۱۰۰۰ متر) را نشان می‌دهد و گویای این است که دانش آموزان ۲۲ حوزه اجتماعی از ۳۳ حوزه شهر، با جمعیت حدود ۷۰۰ هزار نفر، دسترسی به دبیرستان در شعاع عملکردی آن ندارند.

7. Global Positioning System

نقشه ۲ سطح پوششی دبیرستانهای موجود با شعاع عملکردی یک کیلومتر

همانطور که در قسمت قبلی بیان شد، جمعیت شهر تبریز مطابق سرشماری عمومی سال ۱۳۷۵ برابر ۱۱۶۶۴۰۲ نفر و مساحت آن حدود ۱۴ هزار هکتار است. از طرف دیگر، فاصله زمانی استاندارد برای رسیدن از ایستگاه آتش‌نشانی به محل حریق، ۳ دقیقه است که این زمان در حال حاضر در شهر تهران، در داخل شهر برابر ۱۱ دقیقه^۸ و در شهر تبریز، برای حوزه‌های نزدیک ایستگاههای آتش‌نشانی، حدود ۸ دقیقه است.^۹ البته این زمان برای مناطق حومه شهر حدود ۲۰ تا ۲۵ دقیقه می‌باشد. لازم است یادآوری شود که زمان آمادگی و حرکت خودروها که بین ۱ تا ۲ دقیقه طول می‌کشد، جزو این زمان منظور نشده است.

۸. مصاحبه حضوری با
رئیس آتش‌نشانی تهران
بزرگ در تاریخ ۷۵/۱۲/۲۳

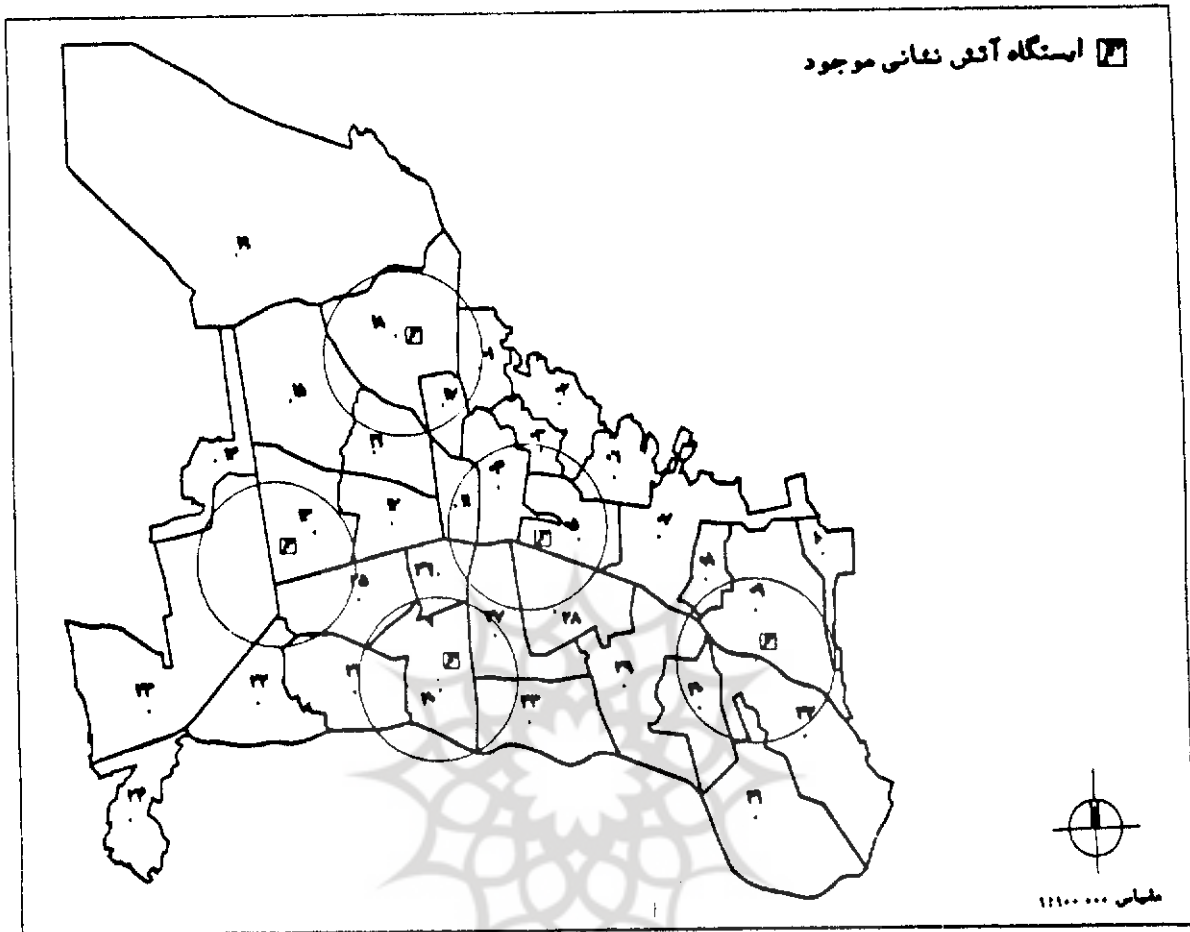
۹. گزارشهای سازمان
آتش‌نشانی تبریز

طبق مقررات راهنمایی و رانندگی، حداکثر سرعت در خیابانهای اصلی شهر، ۵۰ کیلومتر در ساعت است، اما با توجه به ترافیک موجود در شهرها، وجود موانع در مسیرها (پلها، تقاطعها، میادین و ...)، شیب خیابانها، بلند بودن شاسی اتومبیلها، آتش‌نشانی، حرکت ماشین آتش‌نشانی با تانکرهای پر از آب و ...، سرعت میانگین برای حرکت این خودروها ۴۰ کیلومتر در ساعت در نظر گرفته شد و این سرعت مورد قبول مسئولان آتش‌نشانی است؛ بنابراین، خودروهای آتش‌نشانی در هر سه دقیقه، به طور متوسط، می‌توانند حداکثر ۲ کیلومتر مسافت به طور مستقیم طی کنند.

با بررسیهایی که به طور تصادفی روی نقشه تبریز و شبکه ارتباطی آن انجام شد، مشخص گردید که به طور متوسط، هر خودروی آتش‌نشانی در مدت زمان سه دقیقه، با فرض مستقیم بودن مسیر، می‌تواند حدود ۱۷۵۰ متر حرکت کند. نقشه ۳ نشان‌دهنده سطح زیرپوشش ایستگاههای آتش‌نشانی موجود در تبریز با شعاع عملکرد ۱۷۵۰ متر است. که دلیلی بر اثبات فرضیه ۱ می‌باشد. با شعاع مورد نظر، مساحت منطقه تحت پوشش هر ایستگاه آتش‌نشانی برابر با $962/11$ هکتار می‌شود و در نتیجه، تعداد ایستگاههای مورد نیاز n برابر خواهد بود با:

$$(2) \text{ (مساحت تحت پوشش هر ایستگاه) } \div \text{ (مساحت سطح شهر) } = \text{تعداد ایستگاه}$$

$$n = 14000 \text{ هکتار} \div 962/11 = 14/55 \approx 15$$

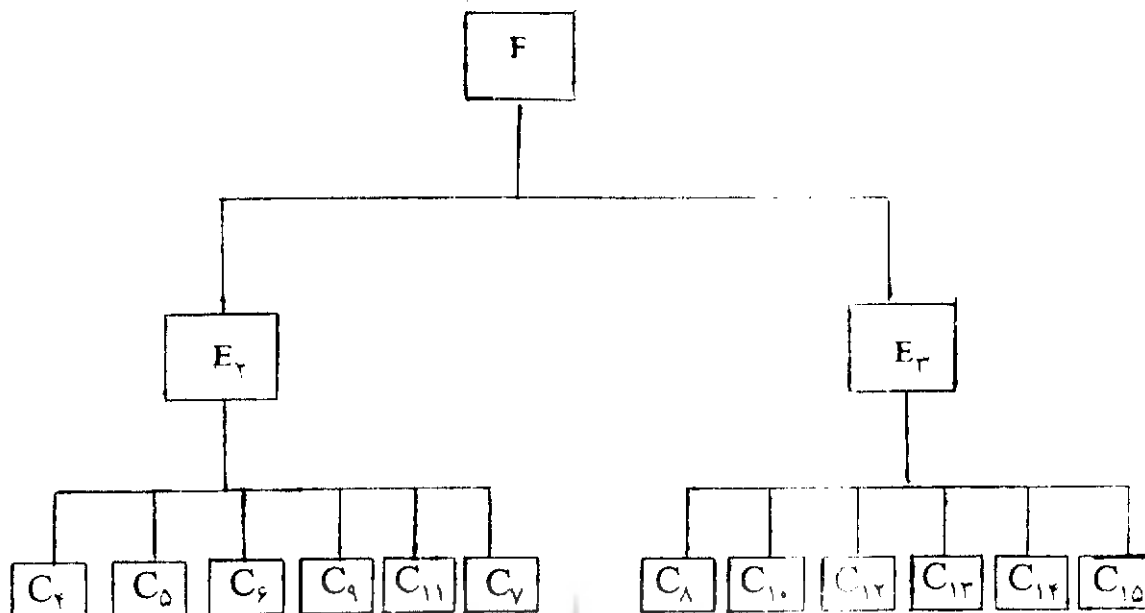
نقشه ۳ سطح پوششی
ایستگاههای آتش نشانی
موجود

این تعداد ایستگاه در قالب سیستم سلسله مراتب عملکردی مطابق نمودار ۱ برای تبریز طراحی شد که در آن، جمعیت تحت پوشش ایستگاه F ۱۲۰ هزار نفر و ایستگاههای E ۱۰ هزار نفر و هر کدام از ایستگاههای C ۷۰ هزار نفر در نظر گرفته شد، بنابراین، کل جمعیت تحت پوشش پانزده ایستگاه برابر خواهد شد با:

$$120000 + 2 \times 100000 + 12 \times 70000 = 1160000$$

این عدد معادل جمعیت شهر تبریز است.

مکان گزینی ایستگاههای آتش نشانی در شهر تبریز:
برای مکان گزینی ایستگاههای آتش نشانی، از مدل مربع فاصله اقلیدسی استفاده شد، یعنی:

نمودار ۱ سلسله مراتب ایستگاه‌های آتش‌نشانی در تبریز

$$F \left[(x_1, y_1), \dots, (x_{15}, y_{15}) \right] = \sum_{1 \leq j < k \leq 15} V_{jk} \left[(x_j - x_k)^2 + (y_j - y_k)^2 \right] \quad (۴)$$

$$\sum_{j=1}^{15} \sum_{i=1}^{22} W_{ji} \left[(x_j - a_i)^2 + (y_j - b_i)^2 \right]$$

که در آن، (b_i, a_i) مختصات مرکز ثقل حوزه i ؛ $x_j, y_j =$ مختصات ایستگاه آتش‌نشانی j و مختصات ۱۵ ایستگاه برای ۲۲ حوزه اجتماعی شهر از مدل بالا با روش بهینه‌یابی تعیین شد برای این کار، ابتدا ایستگاه‌ها، با توجه به معیار جمعیت و درصد آتش‌سوزی در کاربری‌های عمده - مسکونی، تجاری خدماتی و صنعتی - تراکم ناخالص جمعیت و سطح این کاربری‌ها در حوزه‌ها، بین حوزه‌ها توزیع شدند.

ضرایب آتش‌سوزی

جدول ۲ نشان‌دهنده درصد آتش‌سوزی در کاربری‌های مسکونی، تجاری و خدماتی و صنعتی در شهر تبریز، از سال ۱۳۶۰ تا سال ۱۳۷۴ است. ستون ۱۶ جدول میانگین درصد آتش‌سوزی‌ها در دوره ۱۵ ساله در تبریز، و ستون ۱۷ درصد آتش‌سوزی در سال ۱۳۷۱ در کل کشور را نشان می‌دهد؛ بنابراین، میانگین درصد آتش‌سوزی‌ها در کاربری‌های مسکونی، تجاری و خدماتی و صنعتی در شهر تبریز، به ترتیب، ۱۰،۴۸ و ۹ درصد است..

میانگین در نوبت	کل کشور (۱۳۷۱)	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰	نوع کاربری			
۴۶	۲۸	۳۱	۳۳	۳۹	۴۶	۴۸	۴۹	۵۲	۵۰	۶۱	۵۲	۵۷	۵۴	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	مسکونی	
۱۳	۱۰	۱۸	۸	۱	۱۶	۲۰	۲۱	۲۰	۲۵	۱۲	۱	۲	۳	۲	۳	۲	۱	۱۲	۲۵	۲۰	۲۱	۲۰	۱۶	۱۸	۸	۱	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲	تجاری
۹	۹	۹	۸	۹	۹	۱۱	۱۳	۱۳	۱۳	۱	۶	۷	۶	۹	۶	۷	۶	۱	۱۳	۱۳	۱۳	۱۱	۹	۹	۶	۷	۶	۹	۵	۵	۵	۱۱	صنعتی	
	۳۴۳۹	۹۵۰	۸۲۱	۸۶۱	۸۷۶	۷۲۰	۶۵۵	۶۳۰	۵۲۶	۲۷۶	۲۸۴	۵۰۶	۵۲۲	۵۹۷	۴۴۰	۳۳۸																		تعداد کل آتش سوزی

جدول ۲ درصد آتش سوزی در کاربریهای عمده شهر تبریز از سال ۱۳۶۰ تا ۱۳۷۴

مأخذ: سازمان آتش نشانی و خدمات ایمنی تبریز

که در آن:

$$T_{Ni} = \text{تراکم ناخالص در حوزه } i$$

$$M_{TNi} = \text{تراکم ناخالص در شهر تبریز}$$

محاسبه ضریب آتش‌سوزی حوزه‌ها (α_{Fi}) یا وزن حوزه‌ها (W_j):

سرانجام این ضریب هم از رابطه زیر حساب شد:

ضریب آتش‌سوزی در حوزه‌ها از رابطه زیر حساب شده‌اند:

$$\alpha_{Fi} = \frac{(\alpha_{Hi} + \alpha_{Bi} + \alpha_{INDi}) \alpha_{Ti}}{\alpha_{Ri}} \quad (۲)$$

که در آن:

$$\alpha_{Hi} = \text{نسبت آتش‌سوزی مسکونی در حوزه } i$$

$$\alpha_{Bi} = \text{نسبت آتش‌سوزی تجاری در حوزه } i$$

$$\alpha_{(IND)2} = \text{نسبت آتش‌سوزی صنعتی در حوزه } i$$

$$\alpha_{Ti} = \text{نسبت تراکم جمعیت در حوزه } i$$

ماتریس W_{ji} :

با استفاده از مقادیر α_{Fi} ماتریس W_{ji} که یک ماتریس ۱۵×۲۲ است، تشکیل شد، به عنوان مثال، در این ماتریس، عنصر $W_{۱,۲۱}$ به منزله ارتباط ایستگاه آتش‌نشانی شماره ۱۰ با حوزه ۲۱ از شهر است که از رابطه زیر تعیین می‌شود:

$$W_{ji} = \alpha_{Fi} \times B_{ji} \quad (۵)$$

اگر ایستگاه i با حوزه j ارتباط داشته باشد.

$$B_{ji} = 1$$

اگر ایستگاه i با حوزه j ارتباط نداشته باشد.

مقادیر V_{jk} به دلیل استقلال ایستگاههای آتش‌نشانی از یکدیگر،

برابر صفر است، این مطلب از دو روش ریاضی نیز ثابت شد.

پس از تعیین مقادیر W_{ji} ، آنها در مدل قرار داده شدند. آنگاه برای

یافتن مختصات بهینه ایستگاهها، هزینه کل را در مدل کمینه کردیم، و

مختصات ایستگاههای پانزده‌گانه به شرح جدول ۲ معین شدند. برای

مختصات به دست آمده، لایه جداگانه‌ای در پایگاه اطلاعاتی تشکیل شد

و با استفاده از تحلیل همپوشی لایه‌ها در (GIS)، محل نهایی ایستگاههای آتش نشانی مشخص شد.

X	Y
۶۱۰۸۰۱/۵	۴۲۱۲۱۰۰
۶۱۳۶۴۴/۳	۴۲۱۶۱۶۶
۶۰۹۱۰۱/۳	۴۲۱۵۱۹۴
۶۱۸۸۹۱/۴	۴۲۱۴۴۶۹
۶۱۵۱۸۸/۹	۴۲۱۵۷۴۴
۶۱۲۹۷۰/۰	۴۲۱۳۱۸۲
۶۱۴۰۳۰/۷	۴۲۱۷۲۷۹
۶۱۱۹۷۶/۹	۴۲۱۶۷۸۷
۶۱۳۲۴۴/۱	۴۲۱۱۵۵۴
۶۱۰۴۷۹/۷	۴۲۱۷۱۴۹
۶۱۲۶۳۶/۸	۴۲۱۷۹۰۲
۶۱۰۶۱۲/۹	۴۲۱۶۰۷۷
۶۱۱۱۴۳/۳	۴۲۱۴۴۶۱
۶۱۳۹۵۳/۶	۴۲۱۳۴۱۵
۶۰۶۱۴۴/۳	۴۲۱۱۱۵۹

لازم است یادآوری شود که با استفاده از امکانات GIS، کاربریهایی که ایستگاهها نباید در آنها مستقر شوند - بیمارستانها، مراکز آموزشی، خیابانهای فرعی و ... - و محلهایی که ایستگاهها باید از آنها فاصله داشته باشند - تقاطع خیابانها، میدانها، کودکستانها، بیمارستانها و ... - مشخص می‌گردند و با تحلیل همپوشی لایه‌ها، محل ایستگاههای به دست آمده از مدل ریاضی فاصله، تعدیل می‌شوند. (نقشه ۴).

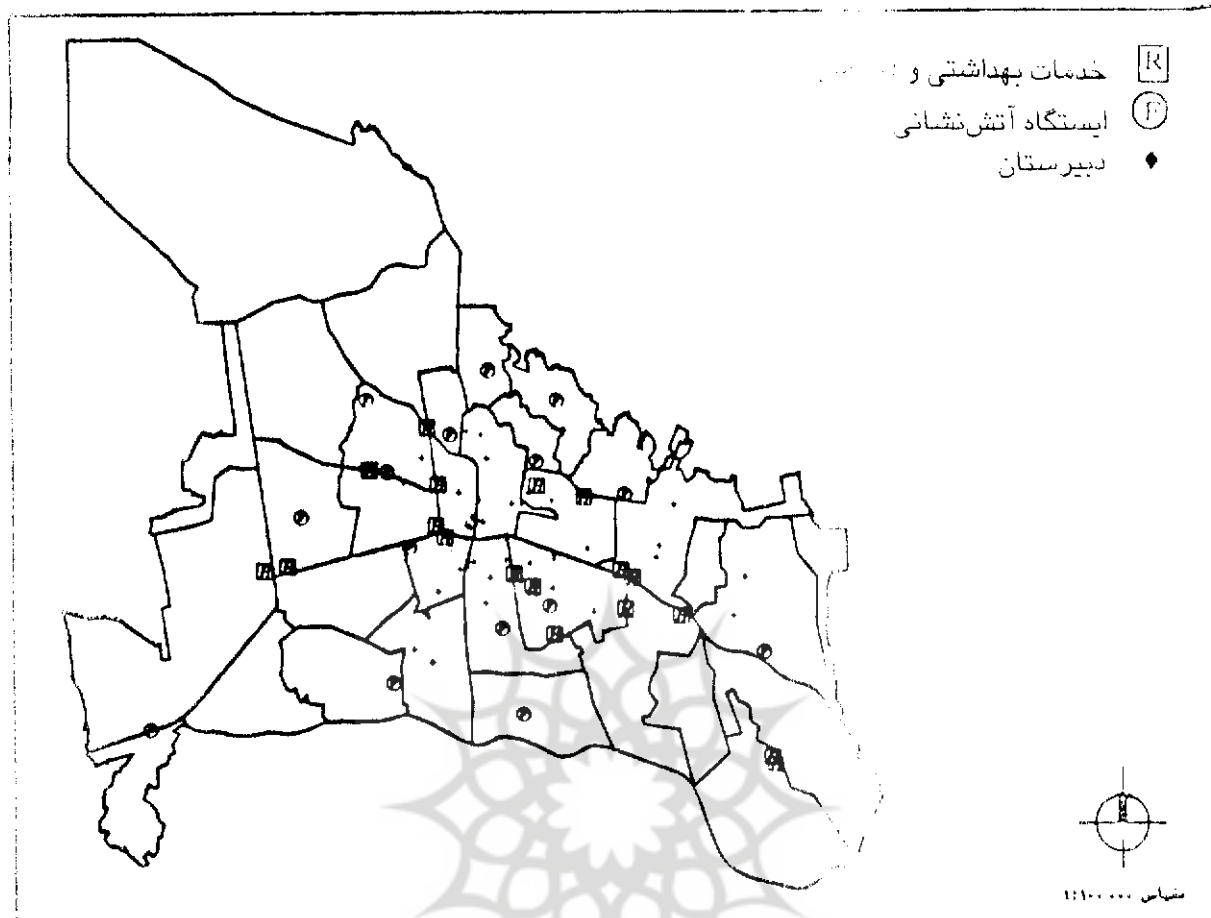
از تحقیقات انجام شده چنین نتیجه شد که «کاربرد توأم مدل ریاضی فاصله و توانمندیها و قابلیت‌های GIS شهری» الگوی مناسبی برای مکان‌گزینی مراکز خدمات شهری است.

جدول ۳ مختصات ایستگاههای آتش‌نشانی

۱۵

مجله علمی

شماره ۲، پاییز ۱۳۷۶

نقشه ۴ تحلیل همپوشی لایه‌ها
برای تعدیل مکان ایستگاه‌های
جدید

منابع و ماخذ

۱. شکویی، حسین؛ دیدگاه‌های نو در جغرافیای شهری، تهران: «سمت»، ج ۱، ۱۳۷۳.
۲. ——— جغرافیای اجتماعی شهرها، تهران: دفتر مرکزی جهاد دانشگاهی، ج ۲، ۱۳۶۹.
۳. مرکز آمار ایران، نتایج مقدماتی سرشماری عمومی سال ۱۳۷۶
۴. پرهیزکار، اکبر؛ ارائه الگوی مناسب مکان‌گزینی مراکز خدمات شهری، رساله دوره دکتری، ۱۳۷۶.
۵. سیستم اطلاعات جغرافیایی به روایت ARC/INFO شرکت نگاره ۱۳۷۱
6. Aronoff, S.; **Gographic Information Systems: A management Perspective**, Ottawa: WDL Publications, 1989.

7. Batty, M.; **Urban Modelling: Algorithms, Calibratfions, Predictions**, London: Cambridge University Press, 1976.
8. Bertuglia, C.S., G.P. Clarke & A.G. Wilson (eds); **Modeling the City** , London and New York: Routledge, 1994.
9. Bertuglia, C.S., G.Leonardi, S.Ocelli, G.A. Rabino, R. Tadei & A.G. Wilson (eds); **Urban Systems** London : Croom Helm, 1987.
10. Campbell, B. James; **Introduction to Remote Sensing**, 1987.
11. Francis, R.L. & J.A. White; **Facility Layout and Location**, London: Prentice - Hell, Inc., 1974.
12. Goodchild, M., B.O. & Parks L.T. Steyaert; **Envirovmental Modeling With GIS**, Oxford University Press, 1993.
13. Huxhold, W.E.; **An Introduction to Urban Geographic Information Systems**, Oxford University Press, 1991.
14. Maguire, D.J., M.F. Goodchild & D.W. Rhind (eds); **Geographical Information Systems: Principles and Applications**, **Longman Scientific & Technical**, New York, Vol I 4II, 1991.
15. Marble, D.F. & D.J. Pevquet (eds); "Introductory reading in Geographic Information Systems, London: Taylor & Francis, 1990.
16. Oppenheim, N.; **Applied Models in Urban and Regional Analysis**, London: Prentice-Hall, Inc., 1980.

17. Scholten, H.J. & C.H. Stillwell (eds), **Geographical Information Systems for Urban and Regional Planning**, Kluwer Academic Publishers, 1990.
18. Thisse, J.F. & H.G. Zoller, (eds); **Locational Analysis of Public Facilities**, Amsterdam: N.H.P & C, 1983.
19. Wilson, A.G.; **Urban and Regional Models in Geography and Planning**, London: JOHN & SONS, 1974.

۲۰- وزارت مسکن و شهرسازی، طرح جامع تبریز، ۱۳۷۴.

